

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

Titvlvs XVII. De filiis Presbyterorum ordinandis, vel non.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

T I T U L U S X V I I .
DE FILIIS PRESBYTERORUM ORDINANDIS, VEL NON?

§. I.

Quinam ob defectum natalium ab ordinibus, & beneficiis Ecclesiasticis repellantur?

Repelluntur ob defectum natalium filii Presbyterorum (quos scilicet in Sacerdotio genuerunt) & omnes alii illegitimè nati, non tantum spurii, sive ex nefario & damnato jure Civili coitu nati, sed qui ex simplici etiam fornicatione geniti fuerunt, quamvis occultus hic defectus sit (nisi necessitas aliud urgeat) ita ut nec ad minores, nec ad sacros ordines promoveri absque dispensatione possint, nec ad beneficia Ecclesiastica (ob excellentiam scilicet status Clericalis, & dignitatem ordinum, ac beneficiorum Ecclesiasticorum) nisi Monachi fiant, vel in alia Congregatione Canonica seu regulari vivant, prout habetur in *c. 1. h. t. c. 1. eodem in 6.* (per professionem enim regularem aut ordinum dignitatem videtur corrigi illa macula saltem in ordine ad ordines, cum possint isti quidem sine dispensatione alia ad ordines etiam sacros promoveri, non tamen ad Prælaturas, aut alias dignitates, vel beneficia curam animarum habentia, sive extra sive intra ordinem (*c. final. h. t.*) vel nisi illi, qui ex simplici fornicatione geniti fuerunt, per subsequens inter parentes matrimonium fuerint legiti-

mati, prout patet ex toto tit. *l. 5. decret. qui filii* &c. Et quamvis qui ex conjugatis, quibus ob ordines à marito susceptos, aut professionem alterutrius religionis, per quam tamen matrimonium non dissolvitur, illicita copula est, generatur, illegitimi non sint in ordine ad hæreditariam successione, aut alia similia civilia jura filiis legitimis competentia, in ordine tamen ad ordines, & beneficia Ecclesiastica habentur irregulares, ita ut sine dispensatione ad hæc promoveri non possint, ob maculam & turpitudinem aliquam, ex incontinentia parentum illis ad hærentem. De expositis infantibus dubitant aliqui, utrum tanquam irregulares ab ordinibus, & beneficiis Ecclesiasticis repellantur: affirmativa & negativa assertio suos habet Patronos, tum quod plerumque illi infantes taliter exponantur, qui illegitimè nati sunt, in obscuris autem inspicimus, quod plerumque fieri solet juxta regulam *juris 114. ff. de regulis juris*, tum quod in dubio temper benigniora sint præferenda juxta regulam *ff. 56. præsertim cum in favorem prolis agitur.*

* * *
* * *
* * *

§. II. Quis

§. II.

Quis dispensare possit cum illegitimis, & qualis interpretatio facienda sit in eiusmodi dispensationibus?

Respond. primò ad majores ordines, Dignitates, Personatus, & beneficia curata, Episcopus dispensare non potest cum filiis Presbyterorum, & aliis illegitimè natis (secularibus scilicet, de quibus dubitari potest) sed solus Papa, prout habetur in *c. nimis 18. h. t.* Potest tamen Episcopus cum his dispensare ad ordines minores, & beneficia non curata, prout à contratio sensu *ex relat. c. colligitur & expressius habetur in c. 1. h. t. in 6.* & quamvis ex stylo Curie Romanæ, qui observari debet, ad Canonicatus Ecclesiarum Cathedralium, licet simplicia beneficia sint, dispensare non possit, cum illegitimè natis Episcopus, cum ipse etiam Papa, ad obtinenda quæcunque beneficia dispensans illegitimè natum, Canonicatus tamen talium Ecclesiarum exceptos velit, ob excellentiam scilicet & dignitatem talis Ecclesie, spectato tamen jure communi antiquo, quod absolute potestatem dispensandi cum illegitimis ad simplicia beneficia concedit Episcopo, & seclusa consuetudine Curie, probabilis est, quod etiam ad hos Canonicatus, cum illegitimè natis, dispensare possit Episcopus, si tamen ad ordines sacros, quos vi Tridentini quilibet hodie Canonicus habere deberet, ubi quoad hoc Trident. receptum est, à Pontifice dispensatus fuit. Certius est, quod ad Canonicatus Ecclesiarum Collegatarum dispensare non

possit Episcopus, si cum consensu Episcopi, aut confirmatione Apostolica statutum ab Ecclesie illius Capitulo factum fuit, de illegitimè nato in fratrem non recipiendo, non quidem vi juris communis, sed vi talis statuti: neque dispensare possit, ut plura beneficia simplicia simul retinere possit, cum facultas Episcopi tantum se extendat ad unum beneficium obtinendum, si illud sufficiat ad honestè sustentandum beneficiatum, uti colligitur ex citato *c. 1. §. ille verò junct. glossa V. per sedem*, & ex mox dicendis magis patebit.

Resp. secundò dispensatio etiam Papalis, super defectum natalium, strictè explicanda est, ita ut ad ea, quæ expressa non sunt, sive ultra ea, quæ verba strictè & propriè accepta significant, extendenda non sit, quia dispensatio cum sit relaxatio juris communis, tanquam odiosa strictæ interpretationis est: & hinc quia nomine ordinum simpliciter positum intelliguntur minores tantum, non potest vi dispensationis illius, illegitimè natus, ad ordines suscipiendos dispensatus, ordines majores suscipere; & dispensatus ad beneficia, quæcunque indeterminatè, non est dispensatus ad Dignitates, Personatus, beneficia curata, Pensiones &c. cum hæc omnia sub stricta beneficiorum acceptione in materia restringenda non veniant, & juxta stylum Curie specialiter sint exprimentenda: dispensatus verò ad ordines sacros suscipiendos, dispensatus etiam est ad beneficium simplex acquirendum, cum ordines sacri sine beneficio, de jure communi & ordinatio conferri non soleant.

§. III. An

§. III.

An, & quo pacto filii illegitimi, & etiam legitimi Presbyterorum à beneficiis paternis, & Ecclesia paterna arceantur, & quis cum iis dispensare possit?

Filii Presbyteri, aut etiam alterius Clerici, etiam in minoribus constituti, illegitimè natus non potest ullum beneficium obtinere, neque quoquo modo ministrare in Ecclesia seculari, in qua Pater ejus Episcopatum, Præposituram, Decanatum, Parochiam, Canonicatum, aut aliud beneficium Ecclesiasticum perpetuum obtinuit *c. 2. 3. 4. 15. 16. b. 1.* tum quod indecorum sit, in eadem Ecclesia Patrem & filium spurium cum publicâ paternæ incontinentiæ infamiam spectari, tum quod oderit Ecclesia speciem quamcunque hæreditariæ successionis in beneficiis: quin imò ob hanc posteriorem rationem nec filius Clerici legitimè natus (ex legitimo matrimonio v. g. ante assumptum Clericatum natus) Patri suo in beneficio, quod in titulum obtinuit pater, & per se, vel per Procuratorem possedit, immediatè succedere potest (uti habetur in *c. ad extirpandas 11. b. 1.* quamvis nunquam in Ecclesia illa ministraverit, aut ullos fructus percepit, absque dispensatione ab ipso Pontifice obtenta *c. dilectus 17. b. 1.* & quamvis de nepote in linea recta descendendum multi negent, quod possit post mortem Patris sui suo avo immediatè succedere in beneficio, cum in tali casu species hæreditariæ successionis locum habeat; alii tamen sunt, qui probabiliter contrarium dicunt, & successionem

in tali casu permittunt, cum in materia prohibitoria, velut odiosâ nomine filiorum, de quibus jura loquuntur, non veniant nepotes; de nepote tamen in linea laterali, quod in beneficium sui Patris vel Avunculi succedere immediatè possit, vix dubitatur, & ex *c. ex parte 12. de offi. deleg. defumitur*, nec enim inter collaterales tanta est necessitudo successionis, quanta est in linea recta; & hinc ab omnibus conceditur, quod frater fratris immediatè in beneficio succedere possit; prout etiam facillè concedunt omnes, quod successio fieri possit inter Patrem, v. g. & filium legitimum, si alius intermedius in beneficio Patri successerit, uti patet ex *c. ex transmissa 7. b. 1.* quia in hac mediata successione non est species aut periculum successionis hæreditariæ ob intermediam personam extraneam inter patrem & filium.

§. IV.

Quid jure novo statutum sit circa successiones filiorum illegitimorum in Ecclesiis, vel beneficiis paternis?

Circa successionem filiorum illegitimorum in paternis Ecclesiis, & beneficiis, de jure novo alia statuta sunt, & priora jura decretalium, in aliquibus correctata sunt: & primò quidem in *Clementina ad Canonum conditorem*, quæ habetur apud *Quarantam in summa Bullarii V. illegitimi & à Clement. VII. 1533.* emanavit, prohibetur simpliciter, ut ne de cætero filii Presbyterorum ex fornicatione nati, quæcunque Ecclesiastica beneficia, cum cura, vel sine curâ secularia, & quorumvis ordinum regularia, quæ

quæ eorū Patres Presbyteri, & Clerici, ac Religiosi, in titulum, vel commendam, aut administrationem, ad tempus, vel in perpetuum, aliquando obtinuerunt, ullo unquam tempore, quoquo modo, obtinere possint, absque spe dispensationis impetrandæ à sede Apostolica: in Tridentino verò *sess. 25. c. 15. de refor.* statuitur, quòd non licet filijs Clericorum, qui non ex legitimo matrimonio nati sunt, in Ecclesijs, ubi eorum patres beneficium Ecclesiasticum aliquod habent, aut habuerunt, quocumque etiam dissimile beneficium obtinere, nec in dictis Ecclesijs quoquo modo ministrare, nec pensiones super fructibus beneficiorum, quæ parentes eorum obtinent, aliàsve obtinuerunt, habere &c. ut paternæ scilicet incontinentiæ *memoria*,

prout loquitur Tridenti: ab Ecclesijs, vel locis Deo consecratis, quæ maximè puritas sanctitâsque decet, *longissimè arceatur.* Quæ constitutiones uti non sunt extendendæ ad filios legitimos Clericorum ante Clericatum ex legitimo matrimonio genitos; nec ad patrem respectu filij; nec ad Nepotes Clericorum, cum tantum de filijs illegitimis loquatur, & consequenter veluti odiosæ ultra verborum proprietatem extendendæ non sint, ita impediunt etiam, quo minus tales filij, quamvis per rescriptum subsequens Principis legitimitati essent, in Ecclesijs, ubi patres eorum beneficia obtinent vel obtinuerunt, ministrare ex officio pro accepto stipendio possint, cooperatorem, v. g. agendo, cantoris aut factitæ officia agendo.

TITVLVS XVIII.

DE SERVIS NON ORDINANDIS, ET EORUM MANUMISSIONE.

Servi seu mancipia, propriè dicta ad ordines etiam minores promoveri non possunt, nisi à dominis suis fuerint manumissi vel libertate donati *c. 1. h. t.* ob dignitatem scilicet clericalem, cui videtur servilis conditio derogare, ita ut si sciente domino suo, & non contradicente, in Clericum ordinatus fuit, eo ipso liber sit, *can. si servus 20. dist. 24.* quia res sive persona, quæ ex juris saltem interpretatione Deo consecrata est, non debet amplius humanis mancipari servitijs, juxta *regulam 51. in 6.* si verò *Compend. Pirhing.*

domino ignorante ad minores tantum ordines promotus sit servus, manet servus, & Dominus eum vindicare potest, prout sumitur, *exc. 2. h. t.* ad sacros vero ordines si promotus fuerit, domino ignorante aut invito & contradicente servus, servus quidem liber efficitur, Episcopus tamen, qui sciens eum servum ordine sacro insignivit, aut si nescivit, servum eum esse, quem ordinat, qui de ejus libertate testimonium perhibent, vel scientes eum servum, Episcopo pro ordinibus conferendis præsentant, aut *R sup-*